

N:o 34.

Ank. till Riksd. Kansli den 28 April 1877, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om bestämmande af reseersättning åt deputerade till markegångstaxors upprättande.

Under förmälan, att, ehuru deputerade för markegångssättningen i de flesta län på grund af landstingens derom fattade beslut af landstingsmedel erhöle ersättning för sina resor i och för nämnda uppdrag, sådant likväl icke allestädes egde rum samt att det jemväl inträffat att, sedan i ett län Konungens Befallningshafvande, som ansett sådan ersättning icke lagligen böra utgå, vägrat fastställa ett af landstinget fattadt beslut härom, Kongl. Maj:t godkänt denna Dess Befallningshafvandes uppfattning, har Herr *P. O. Hörnfeldt*, som ansett rättvist och billigt, att reseersättning i lag tillförsäkrades dessa deputerade, uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 4) föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del besluta, det 2 mom. af 56 § uti Kongl. förordningen om landsting den 21 Mars 1862, hvilket lagrum nu endast handlar om ersättning till landstingets revisorer, måtte erhålla följande förändrade lydelse:

“Revisorer och deputerade i markegångssättningen ega att beräkna reseersättning på sätt, som för landstingsmän i § 24 sagdt är.”

Lika med motionären anser Utskottet rättvist och billigt, att deputerade för markegångssättningen erhålla ersättning för sina resor i och för

detta uppdrag, likasom Utskottet anser att likhet härutinnan bör inom hela riket föräbringas.

Härtill kommer att, ehuru antagas måste, att deputerade i allmänhet fullgöra sitt erhållna uppdrag utan afseende på den ersättning, som derför kan erhållas, så kunde likväl möjligen inträffa, att de, om all ersättning vägrades, underlåte att inställa sig vid markegångssättningen, helst någon påföljd för utevaror derifrån ej finnes stadgad; och äfven af sådan anledning synes det Utskottet viktigt, att rätt till ersättning för de kostnader, som dylikt uppdrag kan medföra, blir lagligen bestämd.

Beträffande beloppet af denna ersättning och sättet för densammes utgående, torde visserligen, såsom motionären föreslagit, böra stadgas, att den skall beräknas efter samma grunder, som gälla för bestämmande af landstingsmäns reseersättning, och utgå af landstingsmedel; men då deputerade för markegångssättningen ej på något ställe i Kongl. förordningen om landsting omnämnas, synes det Utskottet mindre lämpligt att i denna förordning intaga en bestämmelse i afseende å ersättning till sådana deputerade, utan torde stadgande härom böra i en särskild förordning meddelas; hemställande Utskottet alltså vördsamt,

att Riksdagen måtte för sin del antaga en så lydande förordning:

Deputerade till markegångstaxors upprättande ega att beräkna och erhålla reseersättning, på sätt för landstingsmän stadgadt är.

Stockholm den 27 April 1877.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.
